

Co dělal Rumíček v pátek ráno? A co dělala Talinka?

Užívali si ranní procházky. Jakože nic světoborného coby téma, to uznávám, ale bylo to prostě příjemný ranní venčení. Kterýmu navíc ale, předcházelo velmi příjemný večerní venčení. Čtvrteční podvečer byl totiž velmi naditý a my přišli domů pozdě. Po práci jsme si každé vzali jednoho psa, a před velkým nákupem stříhli takový rychlejší venčení. Hodinovka. Ale teda za náš Rumíčkotým docela nadupaná hodinovka. Zašli jsme si na psí hřiště a tam si dali "agi" trénink. Rumíček byl vešikovnej pán, a vystříhnul pěknou sérii. Překážky jsou tam od sebe hodně daleko a on šel fakt pěkně jen na slovní vedení (překážka, kruh, překážka, otočka, okolo a zpátky). Pak si dal dvakrát hezký hledání ztraceného předmětu, čtali jsme balonek a pak si vyrazili do víru velkoměsta. Museli jsme jít obhlédnout hospodu (proč jako?? ☐) , očíhli jsme samošku a vyrazili na místní "korzo" všechno vyloženě na jeho žádost ☐ . Na "korzu" byl hrozně ftipnej, protože nakukoval do všech výloh a ..... u sekáče, kde mají za výlohou horu plyšáků, se mi hošíček zaseknul ☐ . Prostě nutně, nutně potřeboval aspoň jednoho. Pobíhal tam zleva doprava, šňupákem ňufal na výlohu a byl značně nešťasten, že ani jeden, ani jeden.... ☐ . Bůra by mu člověk dal. Kdybych ho měla teda s sebou. A kdyby bývali měli otevřeno a já s sebou nějakou ten obnos, tak bych fakt šla a něco mu koupila. Budu tak muset učinit jindy.

No a protože mi to přes ten naditej program při venčení přišlo jako málo, i vzhledem k tomu, že pak zase byli doma sami, tak jsem večerní procházku značně natáhla. A může za to ale vlastně nejvíc Tali. To proto, že se chovala moc hezky a šla jako slušnej pes. Takže jsme při běžným večerním venčení původně popošli jakoby jen o kousek támhle..... hezky si čuchala jako normální pes.... tak jsme popošli ještě kousek tůdle.... netahala, ťapala, tak jsme šli ještě dál a já nakonec domů dorazila až v jedenáct. Oba psi buchli na pelechy a vytuhli.

Mně ještě čekalo co? Vybalit a uklidit nákup a hlavně. Naporcovat maso, co jsem nakoupila. Páník byl již dávno v limbu, neb ten vstává velmi, velmi, ale velmi brzo. A já ráno vzhledem k tomu, v kolik jsem šla spát měla taky pocit, že stávám nějak velmi, velmi brzo ☐ . Což ale pochopitelně je štěkavcům tak jako šumák, venčení jim dopřát musím.

Abych se rozhýbala v klidu, šel první Rumíček. První část venčení by se dala nazvat pochod za đurkou. Tam jsme museli zamířit hned a okamžitě. Plížil se k ní stylem "chameleon na lovu" , jen ten vystřelovací jazyk mu chyběl, jinak byl na tom s pohybem stejně. Oooooo...ooooopatrněě pomalinku vysunout tlapku, třikrát ji stáhnout zpátky, oooooopatrně vysunout a nakonec položit. Postát. A teď to stejný s tou druhou ☐ . Oči stejně vyšpulený.

Co dělal Rumíček v pátek ráno? A co dělala Talinka?

Jazyk teda nevystřelil, to ne ☹ . Naopak pak vystřelil sebe do prostoru a radostí z čehosi hopikal až k nebi. A stejně tak hopikal, když jsme potkali Edíka. Ještě stále ho velmi uctívá a hlavně - miluje každého, kdo Edíka venčí a musí mu své city jasně vyjevit ☹ . A je z toho pak celej šíííleně radostnej. Tak se z toho rozradostnil, že chtěl nastoupit do cizího auta. On, antiautomobilista ☹ .

Ještě jsme si zaběhli na louku, tam si párkrát oběhnul hřiště, zkontrolovali jsme potůček, párkrát si začutat s balonkem a už jsme zamířili domů. A proběhla výměna. Vzala jsem Talimůru a vzala jsem jí pešička. A dobře jsem udělala. U vedlejšího domu se k nám nařítla mladá labradůrka se stejným entuziasmem jako má Tali. Nechala jsem je chvílku si poblbnout a pak jsem Tali ze hry vytáhla, protože páník labradorku marně volal a takhle měl šanci ji k sobě dostat. Odměnou a kompenzací byl právě ten pešík, kterýho si Tali mohla ulovit a zabít ho. Když ho pak upustila, vyzvala jsem ji, ať mi ho laskavě teda podá, což pěkně udělala. A my se mohly vydat taky na louku. Tam jsem ji posadila, nandala košík, cvičně odcvakla, zacvakla vodítko, a pak ji ze sedu už volně loženou, ale jen kousínek ode mne, k sobě zavolala. Otočila se a přistoupila ke mně (což znamenalo tedy jeden krok :D, ale jsem za to ráda, že nevystřelila, ale opravdu obrátila pozornost ke mně). Ještě jsem trochu ustoupila a zavolala jí. Šikovná byla.

Pak dostala volno a katapultovala se do křoví, kde byly naházený rohlíky. katapultovala jsem se tam taky, a vytáhla ji velmi svižným krokem na chodník. Šla kus se mnou zpátky na louku a znovu dostala volno. Katapultovala se, aby udělala něco, čím mě kapek zaskočila. Předpokládala jsem, že někde zase lítá v křoví, ale..... ona seděla dole pode mnou na kopečku na zadnici a koukala na rybníček. Nevím, jestli sondovala, zda tam kachny jsou, nebo zda věděla že nejsou (ale podle jejího chování potom si myslím, že právě nevěděla, jestli tam jsou), ale prostě seděla tam a zůstala tam po "Čekeeej, Tali, čekeeej!!" sedět i dál! Došla jsem k ní, postavila se trošku bokem od dráhy kterou se bude muset vydat k rybníčku, čupla jsem si na bobek a volala ji hezky k sobě. PŘIŠLA. Přišla nejdřív ke mně. Aaaaaaa, to bylo hezký, to bylo hezký. Taky dostala mnoho milijounů dobrůtek. Trošku jsem ustoupila a ještě jednou ji zase zavolala a pak jí už dala volno.

Běžela tam a zkoumala cosi. Otočila jsem se, nechala jí volnou ruku, teda tlapku. A šla pomalým krokem zpátky nahoru na louku. V půlce kopce jsem se otočila a ..... fleky nevidno. Povzdechla jsem si, že zas mám co dělat .... a pak zahlídla Fleky jak rajtují v

Co dělal Rumíček v pátek ráno? A co dělala Talinka?

rákosí. Když jsem byla na hraně louky, akorát svoje rajtování přerušila a čučela z rákosí nahoru za mnou. Pískla jsem a .....ona vyrazila podél potůčku směrem za mnou. Nadechla jsem se.... a zklamaně vydechla, protože to podél potůčku prosmažila dál □ . Aby se o kousek dál vyřítla nahoru na louku a letěla přímo ke mně!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Vysmátá. Žiš - to bylo taaak , ale taaaak hezký!! Sundaly jsme košík a už se fedrovala, co to šlo.

To už jsem jí cvakla, nechtěla jsem to kazit, bylo to skvělý. A nabídla jí zase jako kompenzaci pešíčka. Zabojovaly jsme, ona si ho vítězně několikrát zabila a pak ho nechala být. Řekla jsem jí, ať mi ho teda ale podá, že ho ponesu. Což pěkně udělala a už jsme capaly směrem domů. Pešíčka pak vynesla na podestu a v domě ho ještě donesla až nahoru k nám. Fajn to bylo, moc fajn.